

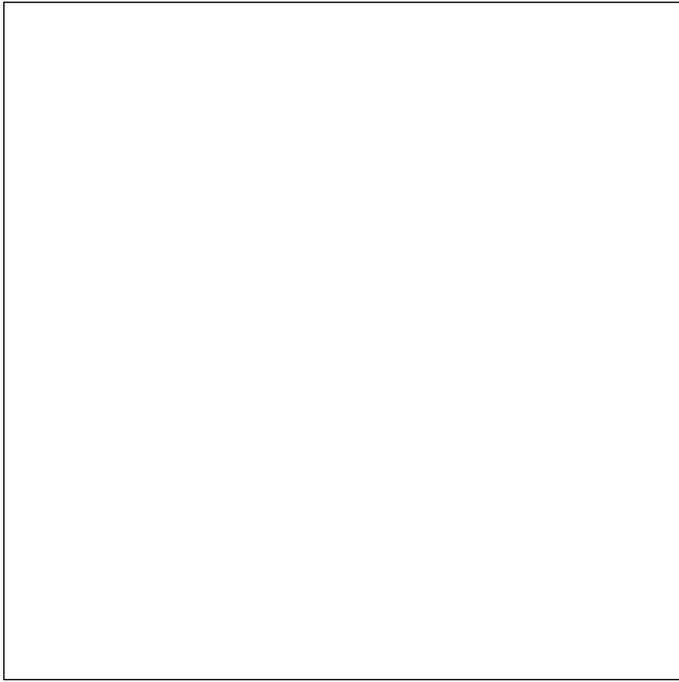
 Lindiwe Matshikiza
 Meghan Judge
 Oksana Duchak
|| 3
 Українська

 Lindiwe Matshikiza
 Meghan Judge
 Oksana Duchak

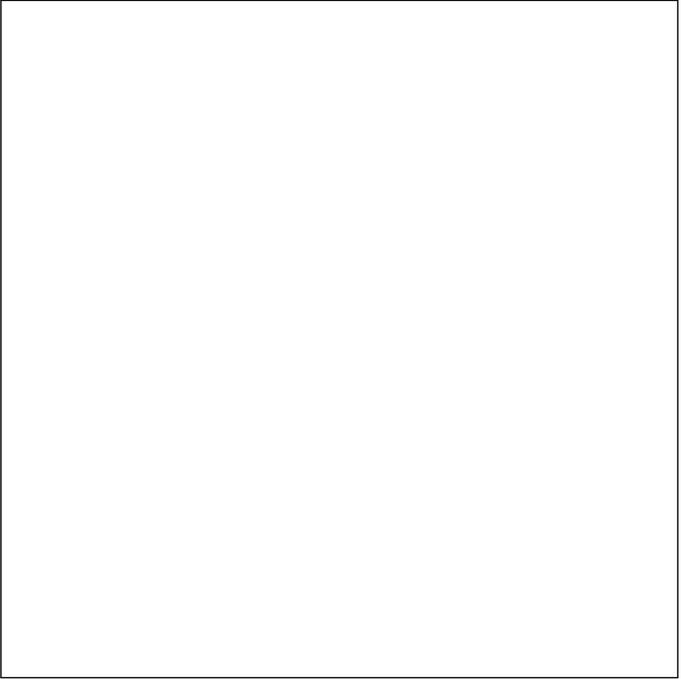
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

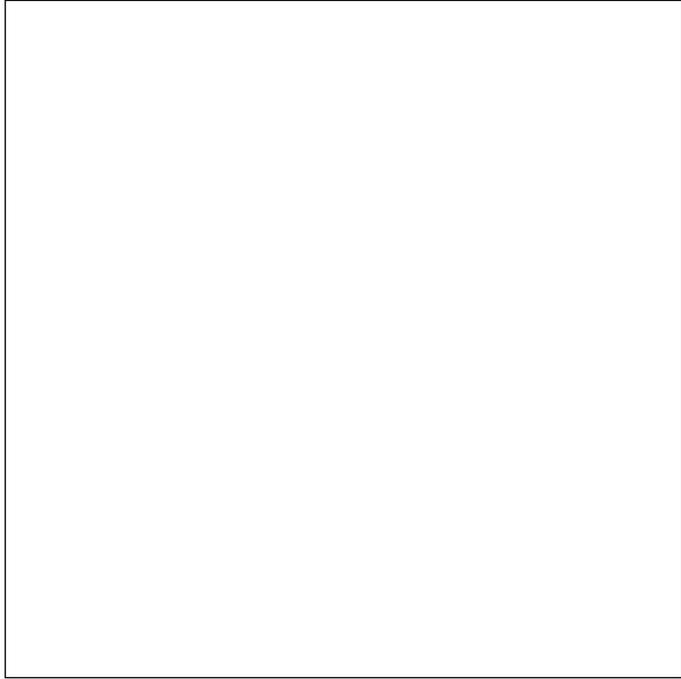

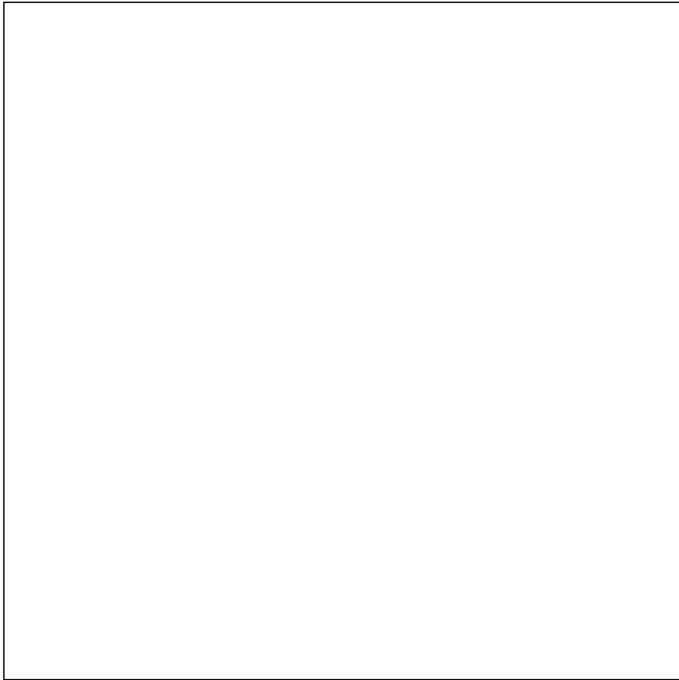
Одного разу маленька дівчинка побачила людину загадкової форми.

Коли та людина загартовує форми
 підійшла ближче до дівчинки,
 вона зрозуміла, що це була вагітна
 жінка.

Дитина-віслюк та його матір
 залишилися жити разом. Вони
 знайшли багато різних способів як
 можна жити пліч-о-пліч. Згодом
 біля них почали оселятися й
 багато інших сімей.

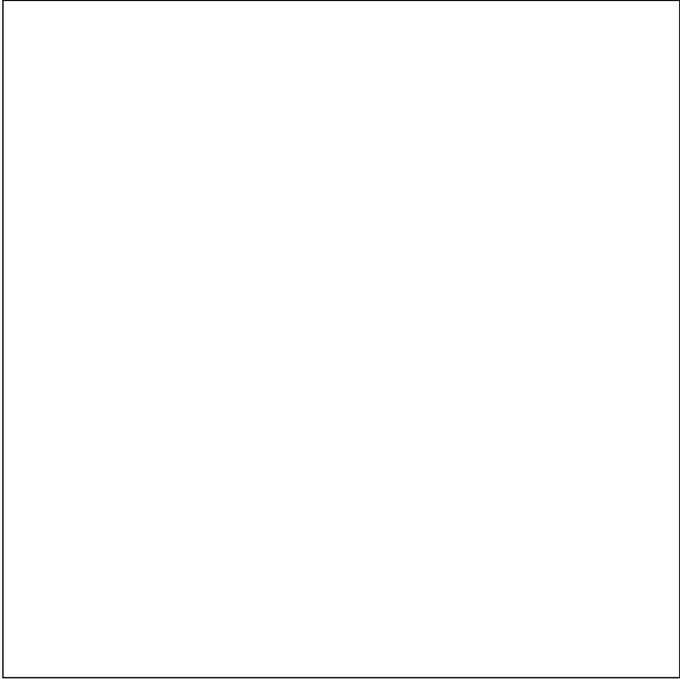

Дівчинка була сором'язливою, але вона сміливо підійшла до жінки. "Ця жінка має залишитися з нами", - вирішила громада дівчинки. "Ми залишимо її та її дитину з нами у безпеці".

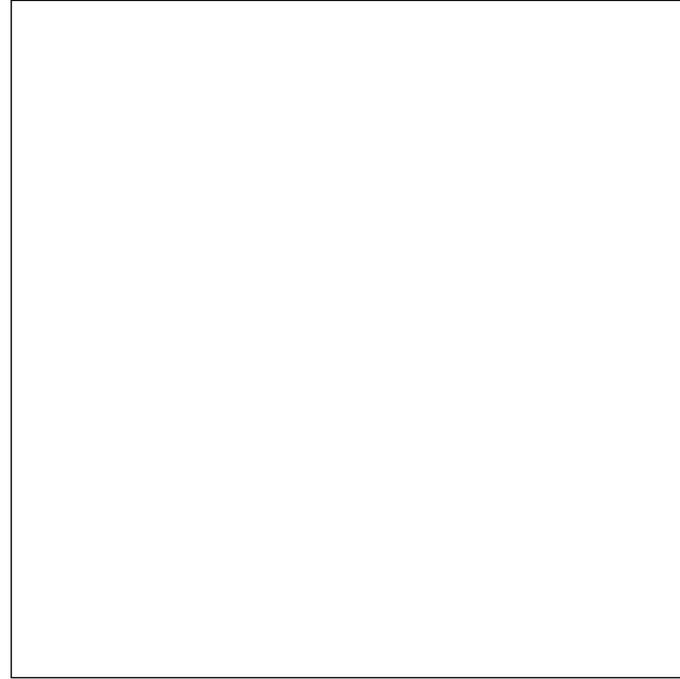

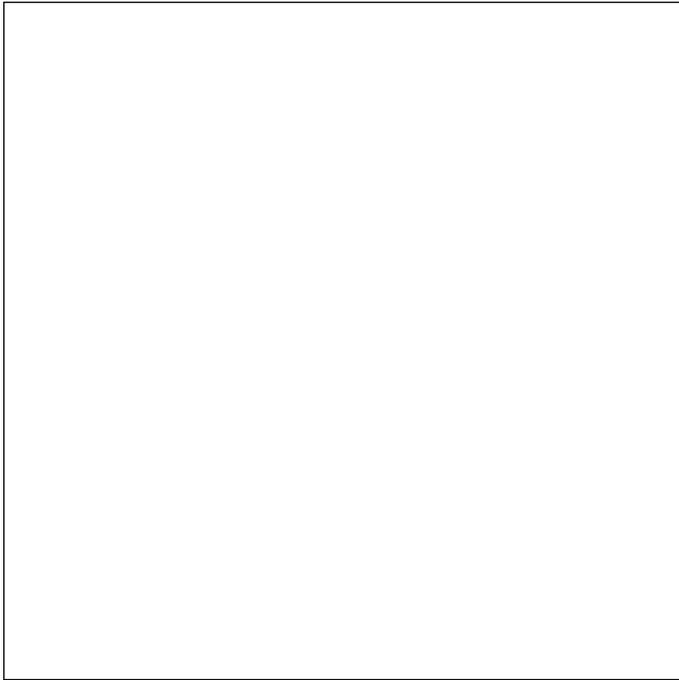
Він знайшов свою маму, яка була самотня і оплакувала свою загублену дитину. Вони довго дивились один на одного, а потім міцно обнялись.

Незабаром дитина з'явилася на
світ. "Тужся!" "Принесіть ковдри!"
"Водні!" "Тужся!!!"

Нарешті віслюк зрозумів, що йому
робити.

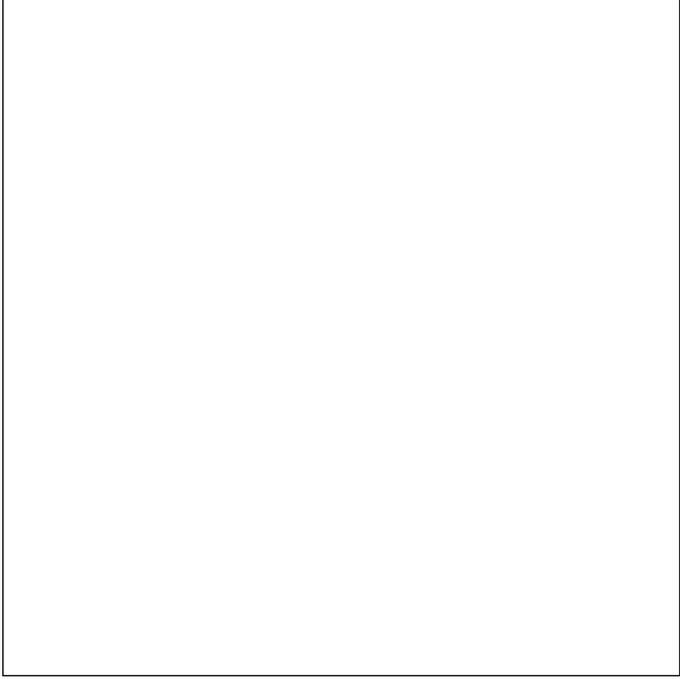

Але коли всі побачили дитину,
вони дуже здивувались. “Що?
Віслюк?!”

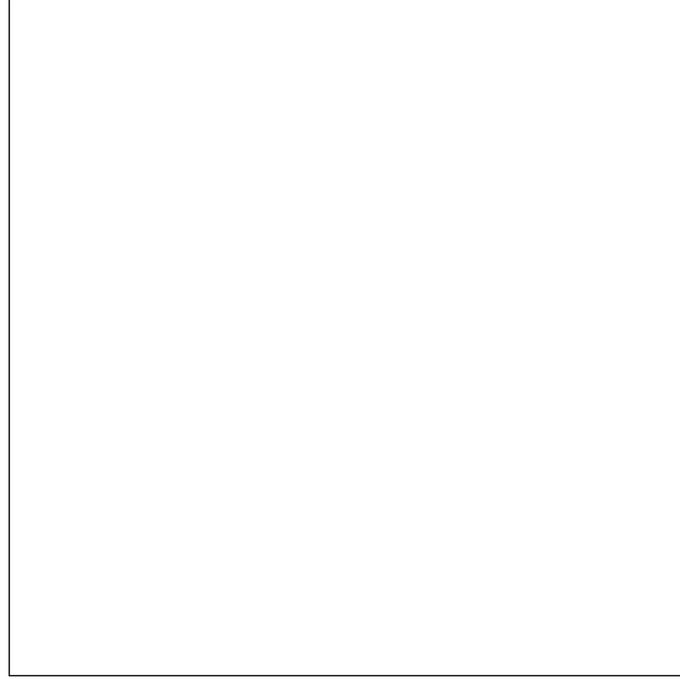

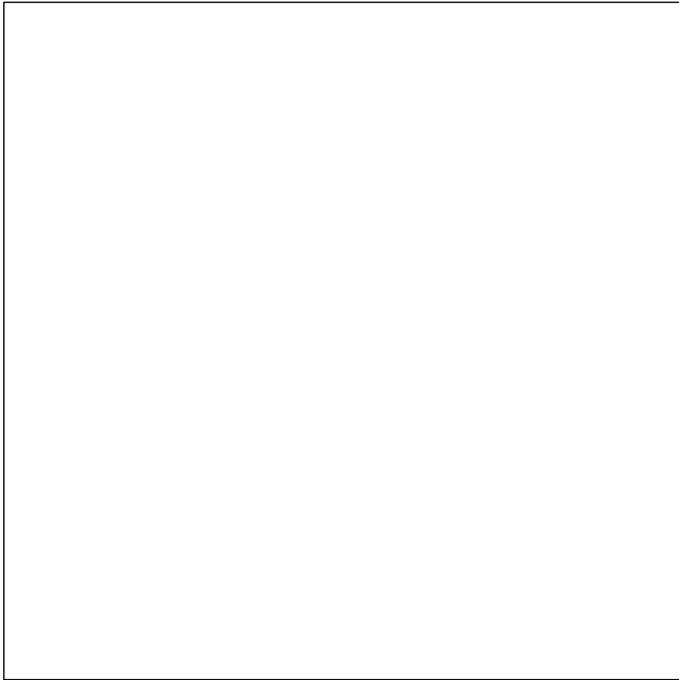
... хмари зникли разом із старим
чоловіком.

Усі почали сперечатися що мають
робити далі. Деякі люди говорили:
"Ми обіцяли, що залишимо жінку
та її дитину з нами у безпеці, отже,
так і маємо зробити". Інші ж
казали: "Вони принесуть нам лише
нещастя".

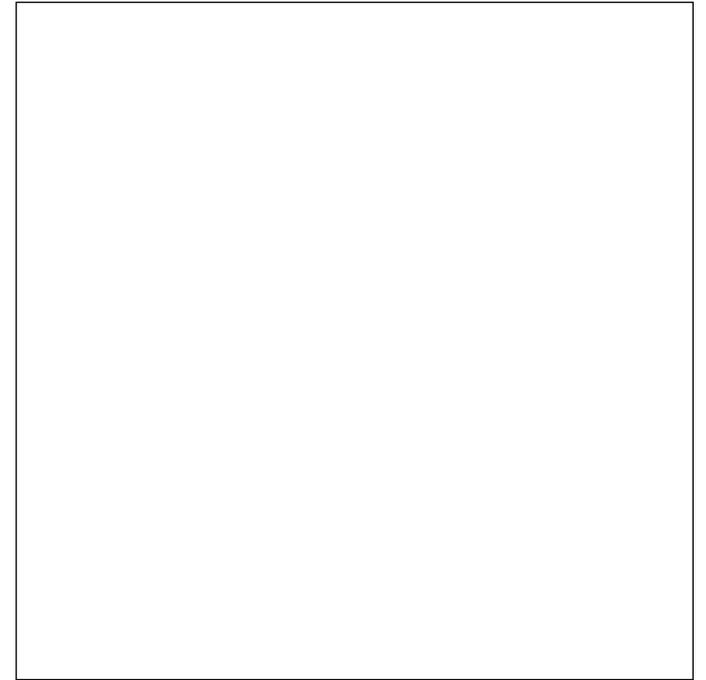

Високо в горах серед хмар вони
швидко заснули. Вислюку
наснилось, що його мама
захворіла і кличе його на
допомогу. І коли він прокинувся ...

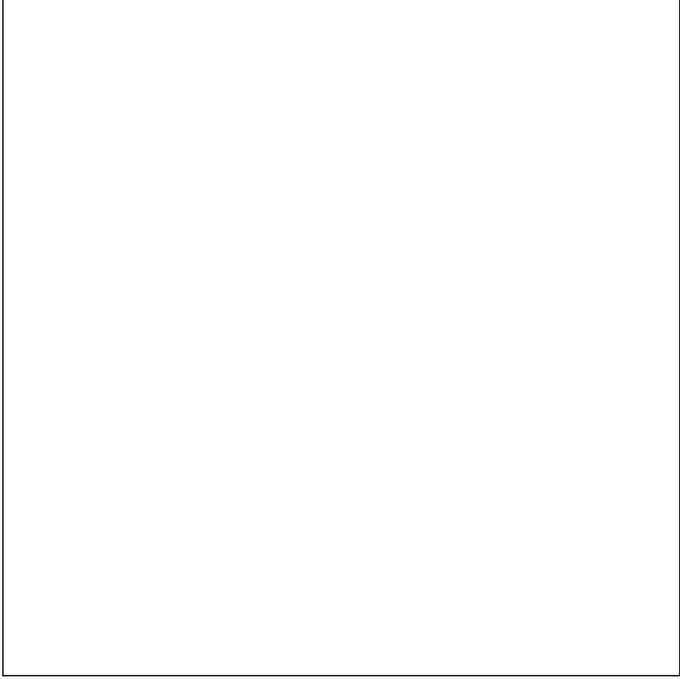

Жінка знову залишилась сама.
Вона не знала, що має робити зі
своєю дивною дитиною. Вона не
знала, що їй робити далі.

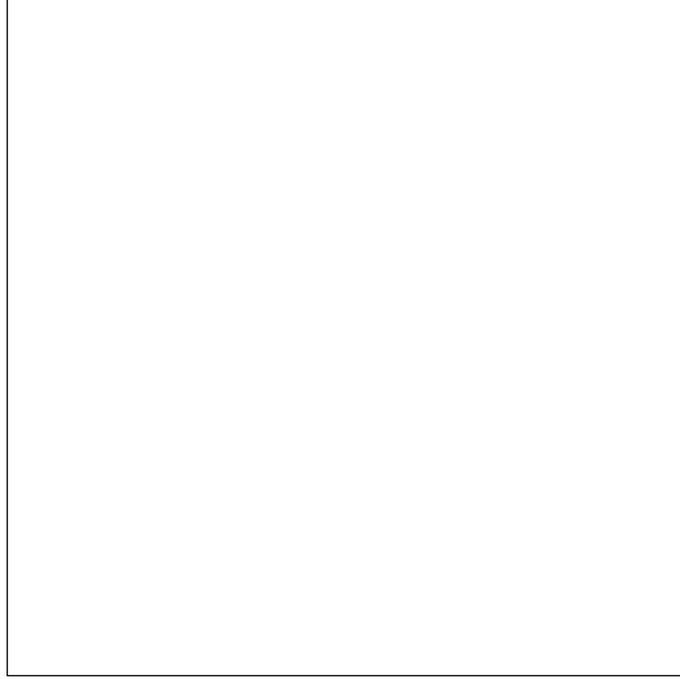

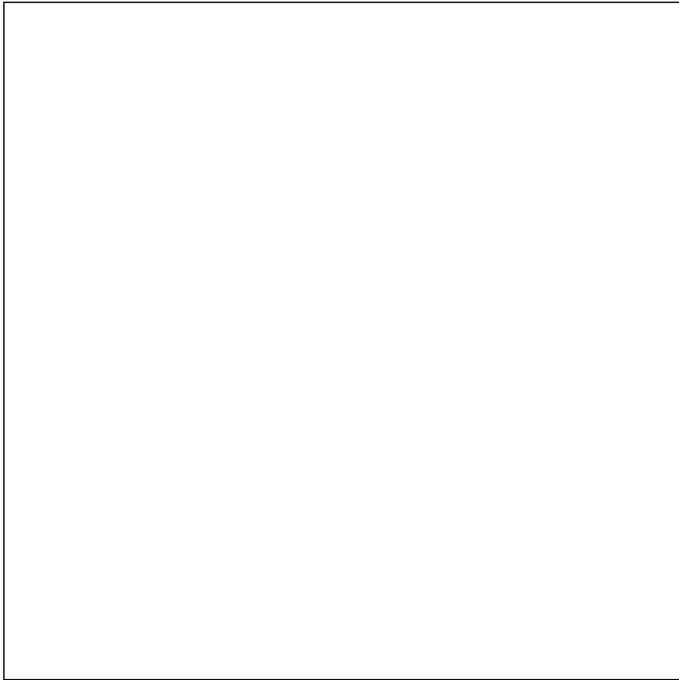
Одного ранку старий чоловік
попросив віслюка винести його на
вершину гори.

Але нарешті вона сприйняла те,
що її дитина особлива, а вона її
мати.

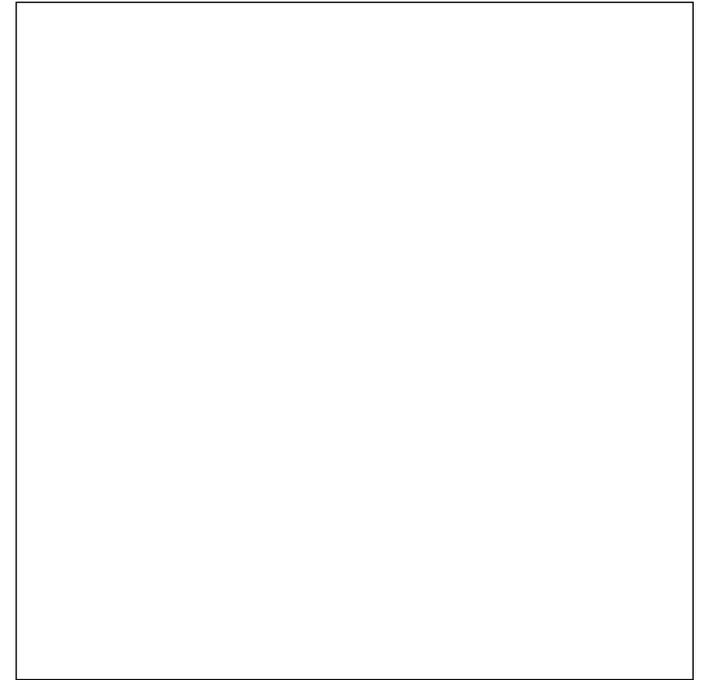

Віслюк залишився жити у старого
чоловіка, який навчив його багато
різних способів виживання. Віслюк
слухав його та вчився у нього. Так
само робив і старий чоловік. Вони
допомогли один одному, а також
і сміялись разом.

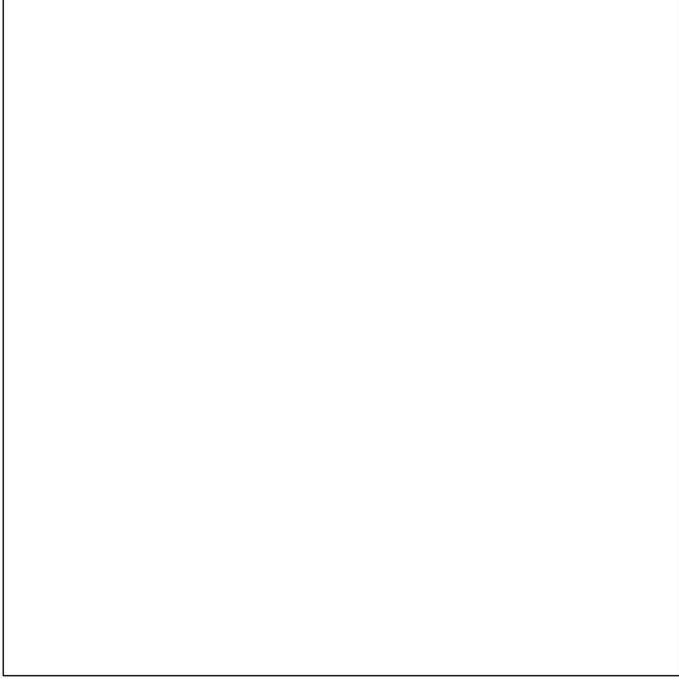

Якщо б дитина залишалась такою ж маленькою завжди, то було б все по-іншому. Але дитина-віслюк ставала все більшою і більшою щодня і вже не могла поміститись на спині у своєї мами. І як віслюк не намагався поводитись як справжня дитина, але в нього нічого не виходило. Через це його мама була дуже часто втомленою і засмученою. Інколи вона навіть

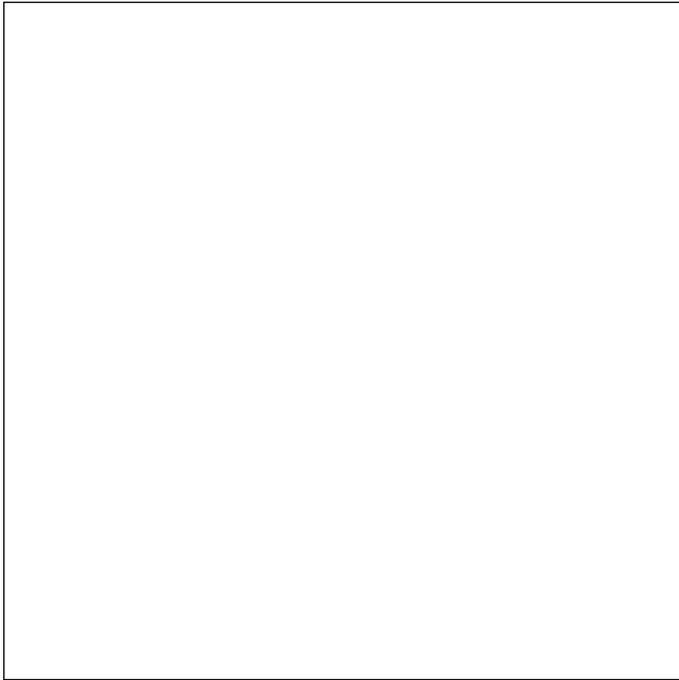

Прокинувшись, віслюк побачив старого дивного чоловіка, який пильно дивився на нього зверху вниз. Він глянув йому в очі, і маленька іскорка надії з'явилась у віслюка.

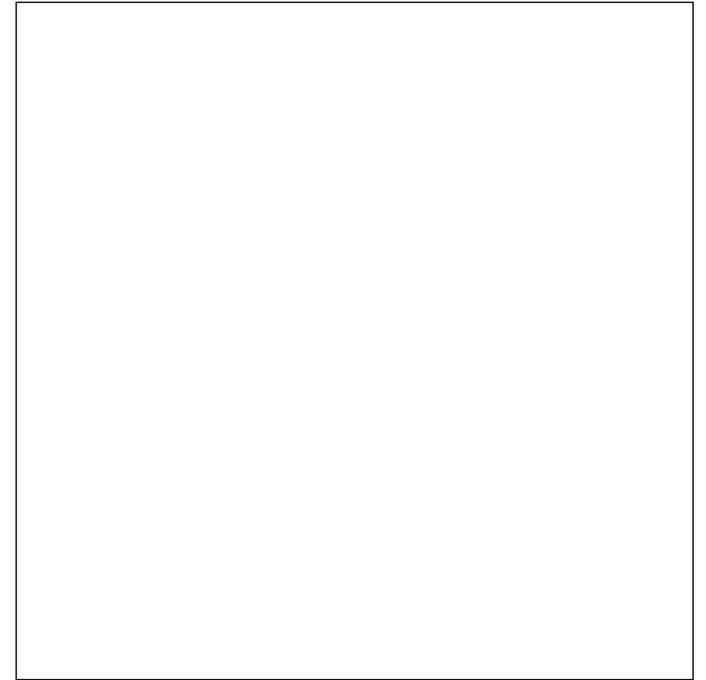
просила його виконувати роботу,
яку роблять тварини, а не люди.

коли він перестав бігти, була вже
ніч. Віслюк загубився. "І-а! І-а?", -
він прошепотів в темряві. "І-а! І-а?",
- відгукнулось йому у відповідь.
Він був сам-самісінький. Віслюк
скрутився клубочком і заснув
глибоким, але неспокійним сном.

Збентеження та злість накопичувались всередині віслюка. Він більше не міг виконувати ні однієї роботи, ні іншої. Він більше не міг бути ні людиною, ні твариною. Одного дня він так сильно розлютився, що кинув свою маму до землі.

Сором опанував віслюка. Він почав утікати так далеко і так швидко, як тільки міг.